

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2887/2020
23.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Божицара Вујичића и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари тужиље противтужене АА из ..., чији је пуномоћник Живана Драпшин, адвокат из ..., против тужене противтужиље ББ из ..., чији је пуномоћник Сава Стојановић, адвокат из ..., ради стицања без основа по тужби и ради накнаде штете и стицања без основа по противтужби, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4084/19 од 20.02.2020. године, у седници одржаној 23.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4084/19 од 20.02.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4084/19 од 20.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бечеју П 92/19 од 10.07.2019. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилца тражила да се обавезе тужена да тужилци по основу стицања без основа, а због некоришћења пољопривредног земљишта у економској 2007., 2008., 2009., 2010., 2011. и 2012. години и то за парцеле ближе наведене у овом ставу изреке, уписане у лн.бр. ... КО ... исплати укупно 1.384.106,85 динара са законском затезном каматом ближе наведено у овом ставу изреке. Ставом другим изреке усвојен је део противтужбеног захтева тужене, те је обавезана тужилца да туженој исплати укупно 924.306,00 динара на име накнаде штете због недавања сагласности за претварање таванског простора у поткровљу стамбене зграде у ..., ..., саграђене на парц.бр. ... КО ..., лн.бр. ... КО ... и то за периоде у износима и са законском затезном каматом ближе наведене у овом ставу изреке. Ставом трећим изреке делимично је усвојен противтужбени захтев и обавезана тужилца да туженој исплати укупно 8.988,84 динара, за неосновано коришћење $\frac{1}{4}$ дела гараже површине 38,25 м² у ..., ул. ..., саграђена на кат.парц. бр. ... КО ..., лн.бр. ... КО ... и то за периоде у износима и са законском затезном каматом ближе наведене у овом ставу изреке. Ставом четвртим изреке одбијен је противтужбени захтев у делу којим је тражено да се тужилца обавезе да туженој исплати укупно 74.394,00 за неосновано коришћење $\frac{1}{4}$ дела гараже површине 38,25 м² у ..., ул. ..., саграђена на кат.парц. бр. ... КО ..., лн.бр. ...

КО ... и то за периоде у износима и са законском затезном каматом ближе наведене у овом ставу изреке. Ставом петим изреке одбијен је противтужбени захтев у делу којим је тужена тражила да се обавезе тужила да туженој на име стицања без основа исплати укупно 1.709.089,00 динара за неосновано коришћење непокретности ближе наведених у овом ставу изреке за периоде, у износима и са законском затезном каматом ближе наведене у овом ставу изреке. Ставом шестим изреке одбијен је противтужбени захтев у делу којим је тужена тражила да се обавезе тужила да туженој исплати 111.179,00 динара на име накнаде штете коју је претрпела у периоду од 06.07.2013. године до 30.11.2013. године због одбијања тужиле да после предаје кључева од куће у ... бр. ... у ... измести струјомер и потрошњу струје из те зграде у своју стамбену зграду, за период за који тужена није могла да користи наведену кућу, са законском затезном каматом од 01.12.2013. године до исплате. Ставом седмим изреке одбијен је противтужбени захтев у делу којим је тужена тражила да се обавезе тужила да туженој исплати 102.822,00 динара на име стицања без основа због издавања у закуп $\frac{1}{4}$ дела кат.парц. бр. ... КО ... и $\frac{1}{2}$ дела кат.парц. бр. ... КО ... за периоде у износима и са законском затезном каматом ближе наведено у овом ставу изреке.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 4084/19 од 20.02.2020. године, ставом првим изреке одбијене су као неосноване жалбе тужиле и тужене и првостепена пресуда потврђена у ставовима првом, другом, четвртном, петом, шестом, седмом, осмом изреке и у ставу трећем изреке којим је обавезана тужила да туженој за период од 12.10.2012. године до 31.12.2012. године исплати 6.892,84 динара са законском затезном каматом почев од 01.01.2013. године до исплате и за период од 01.01.2013. године до 15.03.2013. године исплати 2.096,00 динара са законском затезном каматом од 16.03.2013. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужиле и тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Тужена је поднела одговор на ревизију тужиле.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку ("Сл. Гласник РС" бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву тужиле ради стицања без основа којом је тужбени захтев тужиле одбијен као неоснован, као и о противтужбеном захтеву тужене ВВ ради накнаде штете и стицања без основа, којом је противтужбени захтев тужене делимично усвојен и делимично одбијен. У конкретном случају, Врховни касациони суд је нашао да су нижестепени судови према чињеницама утврђеним у овој правној ствари донели одлуку у складу са правним ставом који је изражен кроз одлуке Врховног касационог суда, због чега нема услова за одлучивање о

ревизији, као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Поред тога, тужила није уз ревизију доставила пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари. Како правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају зависи од чињеничног стања утврђеног у поступку на коме је заснована судска одлука, произилази да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 01.11.2013. године, а побијана вредност предмета спора је 2.317.401,69 динара. Овај износ, према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, представља динарску против-вредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић